

**Relacja z przebiegu projektu edukacyjnego
XXIV Sesji Sejmu Dzieci i Młodzieży
"Posłowie pierwszego Sejmu Niepodległej"**

W dniach 15 marca - 4 kwietnia 2018r. realizowaliśmy projekt pod hasłem "Posłowie pierwszego Sejmu Niepodległej" w ramach eliminacji do XXIV sesji Sejmu Dzieci i Młodzieży. Nasz wybór padł na Norberta Barlickiego, posła z okręgu warszawskiego.

Kolejnym krokiem było zapoznanie się z postacią. W tym celu sporządziliśmy biogram oraz wizję odrodzonej Polski Norberta Barlickiego. Zaplanowaliśmy także kampanię wyborczą, którą chcemy przeprowadzić na terenie Gminy Dobre. Naszym zamiarem było dotarcie do jak największej liczby mieszkańców. W ramach kampanii planujemy zorganizować wiec wyborczy, spotkanie z kandydatem w Urzędzie Gminy oraz sporządzenie plakatów i ulotek propagujących posła. W swoich planach uwzględniliśmy dostępne środki przekazu z lat 1918-1922.

Z pomocą nauczycieli, uczniów naszej szkoły oraz zgodnie z zaleceniami przewodnika przeprowadziliśmy projekt na forum lokalnym. Współpracowaliśmy z władzami Gminy Dobre, z Gminnym Ośrodkiem Kultury i Biblioteką Publiczną. Zadanie realizowaliśmy także w Muzeum K.Laszczyki i w restauracji "Marcelowa Chata". Wspierali nas koledzy, z którymi utworzyliśmy sztab wyborczy.

Projekt poprzedzony był krótką ankietą dotyczącą parlamentarzysty. Wyniki pokazały, że w naszej społeczności mało kto słyszał o Panu Barlickim.

W ramach kampanii wyborczej odbył się wiec. Odwiedziliśmy również wójta Gminy Dobre, pana Tadeusza Gałązkę. Jeden z nas wcielił się w postać Norberta Barlickiego. W okolicach rozwiesiliśmy plakaty promujące PPS oraz rozdawaliśmy ulotki z wizerunkiem kandydata. Przeprowadzaliśmy narady wyborcze i spotkania robocze. Staraliśmy się dobrać odpowiednią scenerię do naszych spotkań, aby jak najlepiej oddać klimat epoki. W projekcie wykorzystaliśmy stylizowane wnętrza restauracji „Marcelowa Chata” oraz gabinet wójta gminy. W zadaniu rekrutacyjnym wykorzystaliśmy ekspozycje rzeźb Konstantego Laszczyki, artysty, który żył w latach tworzenia się Niepodległej Polski. Rzeźbiarz w tym czasie był u szczytu sławy. Mieszkał w Krakowie, zajmował stanowisko rektora Akademii Sztuk Pięknych.

Po perfekcyjnie przygotowanej i przeprowadzonej kampanii wyborczej, wiedza o Norbercie Barlickim znacznie wzrosła. Okazało się, że nasze działania promujące kandydata, pomogły lepiej zrozumieć zakres działalności posła. Ankietowanym zadaliśmy 3 pytania: 1) Z jaką partią polityczną był związany? 2) Jaka nagroda przyznawana obecnie nosi jego imię? 3) Co było najważniejsze w programie PPS? Wyniki utwierdziły nas, że warto podejmować inicjatywy na forum lokalnym.

Mieszkańcy gminy z zacięciem śledzili przebieg zdarzeń. Uczestniczyli aktywnie w wiecu wyborczym. Projekt bardzo podobał się władzom gminy i instytucjom, do których się zgłosiliśmy.

Dzięki niemu poczuliśmy klimat Polski po odzyskaniu niepodległości. Mieliśmy okazję wcielić się w rolę polityków i na własnym przykładzie doświadczyć ciężar kampanii wyborczej oraz odpowiedzialność, kandydata przed wyborcami. Poniżej zamieszczamy biogram i wizję polityczną kandydata.

Biogram

Norbert Barlicki urodził się 8 czerwca 1880 roku w Sieciechowie. W 1900 roku ukończył radomskie gimnazjum a następnie, w 1904 roku studia prawnicze na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim. W 1906 roku studiował socjologię w Brukseli, a w 1909 roku ekonomię w Petersburgu

Od 1902 roku był członkiem PPS. Podczas rozłamu partii w 1906 opowiedział się po stronie PPS-Lewica. Działal w jej szeregach przez kilka następnych lat, aż do 1914 roku.

W połowie 1915 roku powrócił na łono partii PPS pod dotychczasową nazwą PPS-Frakcja Rewolucyjna. Zajmował się głównie problemami wsi, podejmując działania w Związku Chłopskim na rzecz programu niepodległościowego. Z ramienia Związku uczestniczył w Unii Stronnictw Niepodległościowych a następnie w Komitecie Naczelnym Zjednoczonych Stronnictw Niepodległościowych, który został później przekształcony w Centralny Komitet Narodowy z siedzibą w Warszawie.

W latach 1916-1918 pełnił funkcję radnego z ramienia PPS w Radzie Warszawy. Na XIII Zjeździe PPS w 1917 roku wybrany został do Centralnego Komitetu Robotniczego tej partii.

Za wystąpienie przeciwko narzuceniu traktatu brzeskiego oraz odczytanie deklaracji co do wyborów do Rady Stanu, został aresztowany. Zwolniony z więzienia w pierwszy dzień niepodległości-11 listopada 1918 roku. W 1919 roku wybrano Norberta Barlickiego do Rady Naczelnej PPS (był jej członkiem przez cały okres międzywojenny). W latach 1926-1931 sprawował funkcję Przewodniczącego Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS.

Po odzyskaniu niepodległości piastował wiele stanowisk publicznych, między innymi sprawował funkcję wiceministra spraw wewnętrznych w rządzie Jędrzeja Moraczewskiego. W 1919 roku został wybrany na posła do Sejmu Ustawodawczego. Po zakończeniu kadencji tego Sejmu zasiadał w ławach poselskich jeszcze trzy razy. W trakcie wojny polsko-bolszewickiej powołano Norberta Barlickiego do Rady Obrony Państwa. Uczestniczył w rokowaniach pokojowych w Mińsku i Rydze pod koniec tej kampanii. Od 13 lutego do 20 kwietnia 1926 roku był ministrem robót publicznych w rządzie Skrzyńskiego. Jako czołowy działacz Centrolewu i przeciwnik dyktatury sanacyjnej oskarżony został w procesie brzeskim. W 1932 roku został skazany na dwa i pół roku więzienia. Aresztowany przez Gestapo 21 kwietnia 1940, zginął 6 sierpnia 1941 roku w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau, gdzie do końca życia uczestniczył w pierwszej organizacji ruchu oporu.

Imieniem działacza nazwano wiele ulic. W roku 2012 została ustanowiona Nagroda Samorządowa Stowarzyszenia Rzeczpospolita Obywatelska im. Norberta Barlickiego. Nagroda jest przyznawana wyróżniającym się działaczom samorządu terytorialnego oraz jednostkom samorządu terytorialnego i organizacjom pozarządowym za działania na rzecz samorządu terytorialnego oraz, społeczności lokalnych.

Wizja Odrodzonej Polski według Norberta Barlickiego

Jako przyszły poseł z ramienia partii PPS, współpracując ze wszystkimi wyborcami chciał wypracować na łonie Sejmu Ustawodawczego zmiany, które pozwolić miały na utworzenie i podtrzymanie niezależnego i praworządnego Państwa Polskiego opartego na zasadach demokratycznych.

Razem z naszą partią dążył do zrównania wobec prawa wszystkich obywateli kraju. Przede wszystkim do tego, aby każdy miał prawa wyborcze czynne jak i bierne. Wybory miały być powszechne, bezpośrednie, tajne i przede wszystkim, równe. Wszystkich obywateli bez względu na stan obowiązywało takie samo prawo karne.

Co zaś się tyczy mniejszości narodowych i grup etnicznych, to tworzyć miały wspólną Rzeczpospolitą i przysługiwać im miały takie same prawa jak rodowitym Polakom.

Ważną sprawą jest wymiar sprawiedliwości. W sądach urzędy piastować mogły tylko te osoby które miały odpowiednie przygotowanie. Wszyscy urzędnicy za czyny niezgodne z prawem będą ponosić odpowiedzialność karną. Wszystkie procedury sądowe będą bezpłatne.

Wszelkie organy władzy państwowej miał wybierać ogół obywateli w wyborach, również tym sposobem miały być wybierane władze lokalne.

Wszystkie dzieci z całej Polski, bez względu na płeć, narodowość i stan materialny rodziców, musiały spełniać obowiązek szkolny. Uczniom zaś, za wybitne osiągnięcia przyznawane miały być państwowe stypendia, najbiedniejsi z nich otrzymują środki na kontynuację nauki.

W Polsce miał obowiązywać 8-godzinny dzień pracy. Za pracę mężczyźni jak i kobiety otrzymają takie samo wynagrodzenie. Uchwalony miał być zakaz pracy dla nieletnich, z wyjątkiem szczególnych przypadków niedorośli w wieku od 14 do 18 lat. Zwraca uwagę na to, iż polskim robotnikom należały się ubezpieczenia: w razie wypadków, braku pracy, choroby i starości. Walczył o zakaz usuwania z zakładu strajkujących pracowników, chorych i kobiet w ciąży. Starał się o to, aby w życie weszły przepisy dotyczące higieny fabrycznej, jak również zakazu pracy nocnej. Ważnym było, by inspektorów fabrycznych wybierali sami pracownicy zakładu. Robotnikom mieli mieć zagwarantowaną minimalną płacę roboczą.

Ważną sprawą, o którą walczył, było wprowadzenie zupełnej wolności słowa, druku i członkostwa w stowarzyszeniach.

Bibliografia: <http://lewicowo.pl> ,

<http://www.polska1918-89.pl/>,

https://pl.wikipedia.org/wiki/Norbert_Barlicki

Posłowie na Sejm II Rzeczypospolitej. Ofiary wojny i okupacji 1939-1945, red. nauk. Grzegorz Mazur, Warszawa 2005.